

Ordre de 9 de febrer, publicada a la Gasetta del 17, determinant que actualment no existeix cap dificultat ni limitació per a poder importar productes d'origen animal, sempre que reuneixin els requisits i condicions que la legislació sanitària senyala.

Decret de 2 de febrer, publicat a la Gasetta del 18, establint que quan les necessitats del consum ho aconsellin i s'autoritzi l'entrada en el territori nacional de morenc exòtic, aquesta importació tindrà de subjectar-se precisament al règim de contingents establert pels Decrets de 15 de novembre i 27 de desembre de 1933.

Decret de 16 de febrer, publicat a la Gasetta del 18, disposant que el compliment de l'obligació d'es-

tampar en els sabons comuns el seu contingut d'àcids grassos o resinosos, a que es refereix l'article primer del Decret de 24 d'octubre últim, s'aplaci fins el dia primer d'abril del corrent any.

Ordre de 15 de febrer, publicada a la Gasetta del 18, modificant l'Ordre de 30 de gener últim, en relació amb la de 9 d'agost de 1933, referent a l'exportació de porc a Alemanya.

Ordre de 27 de febrer, publicada en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia primer de març, obrint una informació pública sobre la possibilitat d'implantació de l'hora d'estiu a Catalunya

Organitzacions i Premsa Tècniques de Catalunya

L'Associació de Viatjants del Comerç i de la Indústria de Barcelona i el seu Butlletí

Els dependents que formen part de l'Associació de Viatjants del Comerç i de la Indústria de Barcelona, poden ben dir que són l'èlite, dintre de la seva classe.

Ignorem quines condicions essencials deuen ésser necessàries per a pertànyer a aquesta Associació, però ja sigui el Reglament, ja sigui l'influència dels què han regit els destins de la mateixa, és el cas que han sapigut fer una selecció que porta com a conseqüència que el sol fet de pertànyer a l'Associació de Viatjants sigui ja una garantia de serietat, honradesa i activitat.

Aquesta Associació, que compta ja amb molts anys d'existència, és d'aquelles associacions que han sapigut ben bé comprendre la seva finalitat i que ha posat tot l'interès en què fos completament satisfeta: una acurada administració complement d'aquella tasca pel que fa que la Societat de què tractem pugui ésser considerada com a model dintre de la seva classe.

Deixem de banda la defensa dels interessos dels seus components, objecte primordial de l'Associació; l'entitat de què es tracta ha sapigut muntar un servei d'assegurances tan complert que va des de l'enfermetat fins a la mort (natural o per accident), passant per l'impossibilitat física; té establert un consultori mèdic, un registre de col·locacions i diversos altres serveis més, que fan que aquella Associació esdevingui utilíssima pels viatjants que en ella s'agrupen.

Deixant de banda la violenta lluita de classes, sense minva, però, de la defensa dels drets dels seus adherits, l'Associació de Viatjants ha tingut l'habilitat de no posar-se en pugna amb els patrons dels mateixos, quals patrons, en gran nombre, veient amb simpatia la seva actuació, honoren les llistes de l'entitat com a socis protectors.

Aquesta Associació fa públics els seus acords i informa als seus associats de tot quant pugui interessar-los-hi per mitjà d'un Butlletí, òrgan oficial de l'entitat, que porta ja avui vint-i-nou anys d'existència.

La publicació edita, acuradament presentada, no solament notícies i informacions d'interès general, sino també treballs d'ordre tècnic i de propaganda, fent-la extraordinàriament interessant per la varietat dels temes, tractats sempre per persones competents.

Aquesta revista, qual vàlua és indiscutible, al nostre entendre, hauria, però, d'ésser publicada totalment en la nostra llengua, doncs encara que en el seu text s'hi troben escrits que ja hi són, una publicació de la seva importància, domiciliada a la capital de Catalunya, òrgan d'una entitat així mateix catalana, que la gran majoria dels seus afiliats parlen la nostra llengua, no té raó de continuar essent escrita en un idioma que no és el nostre.

Potser aquesta, diem-ne conllevància, sigui per a facilitar la seva lectura per aquells socis protectors de més enllà de l'Ebre, però encara que així fos, nosaltres creiem que avui que la nostra terra té un reconeixement oficial, i que la nostra llengua està també equiparada a l'espanyola, no deuria sacrificar-se l'esperit d'una majoria aplastant, a una minoria que estem segurs hauria de comprendre que una publicació que és molt llegida a la nostra terra i que veu la llum a la mateixa, ha d'ésser escrita totalment en llengua catalana.

Confiem que aquesta indicació que ens permetem fer, haurà d'ésser atesa pels dirigents d'aquella revista, que tant alt han sapigut posar el seu nom i fer-la tan útil i que com l'Associació, qual òrgan és, serà un model baix tots els aspectes per bé de l'Associació i de la nostra pàtria.